

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 maja 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, w sprawie o sygn. akt V RC 17/13, z powództwa P. P. przeciwko M. P. o obniżenie alimentów oraz z powództwa M. P. przeciwko P. P. o podwyższenie alimentów, obniżył alimenty należne od P. P. na rzecz małoletniego M. P. zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 24 lutego 2011 r., w sprawie (...) z kwoty po 750 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie płatnej z góry do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 8 stycznia 2013 roku, do rąk matki dziecka A. P., oddalił powództwo o obniżenie alimentów w pozostałej części, oddalił powództwo o podwyższenie alimentów oraz nie obciążył stron kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 lutego 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt (...), P. P. został zobowiązany do uiszczania na rzecz małoletniego syna M. P. alimentów w kwocie po 750 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniego A. P. z góry, do dnia 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 kwietnia 2009 roku, w miejsce alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 28 sierpnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt (...)

Powyższe orzeczenie zapadło, gdy powód- pozwany był zatrudniony w firmie (...) na stanowisku elektromechanik – kierowca ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem rzędu 2.000 zł netto. Zamieszkiwał z partnerką w mieszkaniu, stanowiącym ich współwłasność. Wspólnie uiszczali raty kredytu w kwocie 1.160 zł miesięcznie. Opłaty, związane z użytkowaniem i eksploatacją lokalu, kształtowały się na poziomie ok. 430 zł miesięcznie. Powód - pozwany spłacał ponadto raty dwóch kredytów konsumpcyjnych w łącznej kwocie 420 zł miesięcznie. Był właścicielem samochodu osobowego marki O. (...) z 1995 roku, na paliwo wydawał 300 zł miesięcznie, na ubezpieczenie – 600 zł rocznie. Pozostawał, wraz z byłą żoną, współwłaścicielem nieruchomości gruntowej. Małoletni pozwany- powód miał 12 lat i uczęszczał do szkoły podstawowej oraz do szkoły muzycznej. Brał udział w zajęciach dodatkowych – basen, język angielski, piłka nożna, cross. Chodził również na terapię psychologiczną. Matka małoletniego- A. P., pracowała wówczas na 1/2 etatu w firmie (...) i zarabiała ok. 620 zł netto miesięcznie. W utrzymaniu i wychowaniu syna korzystała z pomocy swojego ojca, który opłacał treningi piłkarskie wnuka, pokrywał koszty odzieży, obozów wakacyjnych, przywoził i odwoził wnuka do szkoły, zaopatrywał go w żywność. Dziadek małoletniego pomagał również córce w pokrywaniu kosztów, związanych z utrzymaniem domu. Matka małoletniego M. oceniała utrzymanie syna na kwotę 3000 zł.

Powód- pozwany P. P. ma 48 lat. Jest z wykształcenia elektrykiem. Od stycznia 2014 roku pracuje w firmie (...) sp. z o. o.” z siedzibą w P. jako doradca do spraw części zamiennych i serwisu, z wynagrodzeniem 1.619,89 zł miesięcznie brutto. Jest zatrudniony na 1/2 etatu, na czas określony do dnia 31 marca 2016 roku. W okresie od kwietnia do grudnia 2013 roku pracował w firmie (...). P.H.U. (...) (...) z siedzibą w T. jako elektromechanik samochodów, najpierw na umowę zlecenie, potem na 3/4 etatu na okres próbny, a od dnia 1 sierpnia 2013 roku – na 3/4 etatu na czas określony (do 31 lipca 2015 roku), z wynagrodzeniem 1.200 zł miesięcznie brutto. Od stycznia do maja 2013 roku pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Jego dochód za rok 2012 to kwota 25.116,19 zł.

Powód- pozwany opiekuje się matką. Gdy nie przebywa u niej, zamieszkuje wraz z partnerką w mieszkaniu, na które wspólnie zaciągnęli kredyt w kwocie 180.000 zł. Raty kredytu w kwocie 1.000 zł miesięcznie oraz opłaty, związane z użytkowaniem lokalu w kwocie 450 zł miesięcznie, reguluje partnerka, a powód- pozwany dokłada w miarę możliwości kwotę 200-300 zł miesięcznie. Ma telefon na kartę, który od czasu do czasu doładowuje kwotą 10 zł. Jest właścicielem 19-letniego samochodu osobowego marki O. (...). Na benzynę wydaje ok. 50 zł miesięcznie, na ubezpieczenie – ok. 500 zł rocznie.

P. P. nie reguluje zasądzonych alimentów dobrowolnie – komornik ściąga mu z pensji 720 zł miesięcznie. Ok. 2 lata temu zaciągnął kredyt w kwocie 3.000 zł na spłatę zobowiązań alimentacyjnych. Korzysta z finansowej pomocy ojca i siostry – u ojca jest zadłużony na kwotę 1.500 zł, u siostry – na 4.000 zł. Nie ma kontaktu z synem, nie przesyła mu prezentów na święta ani na urodziny.

Małoletni pozwany-powód M. P. jest uczniem I klasy gimnazjum. Uczęszcza do klasy sportowej. Małoletni uczy się również w szkole muzycznej – gra na perkusji. Odziedziczył po dziadku 40-letni zestaw perkusyjny, a od nauczyciela perkusji otrzymał pałki do gry. Pozwany- powód pobiera korepetycje z języka angielskiego, języka polskiego i z matematyki. Ma problemy z nauką i koncentracją – jest pod opieką neurologa.

Miesięczne utrzymanie syna, jego matka ocenia na kwotę 2.300 zł. A. P. ponosi następujące wydatki związane z utrzymaniem syna: składka szkolna – 60 zł, wyżywienie – 700 zł, odzież – 30-40 zł (M. często otrzymuje odzież i obuwie od dalszej rodziny jako prezenty z różnych okazji), korepetycje – 540 zł, wizyta u neurologa – 150 zł, ortodonta – 50 zł, wyprawka szkolna – 51 zł, środki czystości – 90 zł, bilet miesięczny – 40 zł, abonament telefoniczny – 40 zł. Za podręczniki w mijającym roku szkolnym, matka dziecka zapłaciła 560 zł. Ponadto, małoletni wymaga założenia stałego aparatu ortodontycznego, którego koszt wyniesie to 4.800 zł. Aparat wewnętrzny kosztował 400 zł. Jest również alergikiem i musi przestrzegać specjalnej diety. Pozwany- powód nie uczestniczy w wycieczkach klasowych. Na wakacje najczęściej wyjeżdża z dziadkami macierzystymi i z byłym szwagrem powoda- pozwanego – J. P.. W ubiegłym roku był na obozie treningowym, którego koszt pokryła jego matka i dziadkowie macierzyści.

Matka małoletniego pozwanego/powoda A. P. ma 43 lata i ma wykształcenie wyższe muzyczne. Pracuje w firmie swojego partnera, na 1/2 etatu na stanowisku inspektor (...) w firmie K (...) S.C. na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 840 zł brutto miesięcznie. Jej dochód w 2013 roku kształtował się na poziomie ok. 880 zł miesięcznie. Czasami dorabia sobie grając na instrumentach klawiszowych gdy zaproponuje jej to siostra, która zajmuje się tym zawodowo.

Matka małoletniego otrzymuje, przez komornika, alimenty na syna w kwocie po 400 zł miesięcznie.

A. P. mieszka wraz z synem i z partnerem W. F. w domu jednorodzinnym, stanowiącym współwłasność jej i jej byłego męża P. P. – sprawa o podział majątku jest w toku. (...) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie (...) – firmę K (...) S.C. i dokłada się do wszystkich opłat, związanych z utrzymaniem i eksploatacją domu, które wynoszą: 200 zł/m-c – energia elektryczna, 120 zł – szambo, 110 zł – Internet i TV, gaz – ok. 600 zł, jak również do wydatków, związanych z utrzymaniem, wychowaniem i edukacją małoletniego M.. W. F. ma zarejestrowane na firmę trzy samochody. Mają też samochód marki H..

Matka małoletniego ma wykrytego guza piersi i tarczycy, leczy się u endokrynologa. Przyjmuje leki na kołatanie serca. Do tej pory wydawała na leki ok. 20 zł.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo o obniżenie alimentów podlegało częściowemu uwzględnieniu, natomiast powództwo o podwyższenie alimentów podlegało oddaleniu. Sąd I instancji uznał, że po stronie powoda/pozwanego P. P. nastąpiło zmniejszenie możliwości zarobkowych – obecnie jest zatrudniony na 1/2 etatu, na czas określony, z wynagrodzeniem ok. 1.200 zł netto miesięcznie, podczas gdy w chwili orzekania w sprawie o sygn. akt (...), zarabiał ok. 2.000 zł netto miesięcznie i świadczył pracę na cały etat. Dodatkowo, w ocenie Sądu Rejonowego, potrzeby małoletniego pozwanego/powoda nie uległy zasadniczej zmianie od roku 2011 – M. P. kontynuuje edukację w szkole muzycznej, rozpoczął naukę w gimnazjum (w klasie piłki ręcznej), uczęszcza na korepetycje, zaś przedstawicielka ustawowa szacuje miesięczne koszty jego utrzymania na kwotę niższą niż w 2011 r., która i tak, zdaniem Sądu I instancji jest zawyżona. Z kolei matka małoletniego nadal zatrudniona jest na umowę o pracę w wymiarze 1/2 etatu i otrzymuje wynagrodzenie w podobnej wysokości tj. ok. 650 zł netto miesięcznie, z tym, że dysponuje umową o pracę na czas nieokreślony, gwarantującą znacznie większą stabilność zatrudnienia. Przedstawicielka ustawowa mieszka z partnerem, w którego firmie świadczy pracę i który wspiera ją w zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego pozwanego/powoda, i z którym prowadzą gospodarstwo domowe. Tym samym, Sąd Rejonowy doszedł

do przekonania, iż powództwo o podwyższenie alimentów winno zostać oddalone. Sąd I instancji częściowo uwzględnił powództwo o obniżenie alimentów argumentując, iż sytuacja zarobkowa i majątkowa powoda/pozwanego jest, mając na uwadze wszelkie okoliczności sprawy, gorsza od tej, w jakiej znajduje się jego była żona – matka małoletniego M. P. – jednakże powód/pozwany pozostaje w stosunku pracy, jest osobą zdrową i ma na utrzymaniu jedynie małoletniego syna. Zdaniem Sądu Rejonowego, świadomość, że dziecko przy zaspokajaniu swoich usprawiedliwionych potrzeb korzysta ze wsparcia dziadków macierzystych oraz partnera matki – czyli osób zobowiązanych do alimentacji w dalszej kolejności oraz w ogóle nie obciążonych tym obowiązkiem, winna motywować powoda/pozwanego do jak najszybszego podjęcia starań o poprawienie swojej sytuacji zarobkowej. Sąd Rejonowy podkreślił, że wprawdzie w chwili wnoszenia powództwa P. P. był zarejestrowany jako bezrobotny, to obecnie od ponad roku pozostaje w nieprzerwanym stosunku zatrudnienia.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd oddalił powództwo o podwyższenie alimentów oraz uwzględnił częściowo powództwo o obniżenie alimentów, w oparciu o art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o.

W dniu 14 lipca 2014 roku apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik pozwanego i powoda wzajemnego, zaskarżając go w całości.

Apelujący zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na treść wyroku tj.: przepisu art. 132 kro poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na zobowiązaniu do świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego M. P. osób zobowiązanych do świadczenia alimentacyjnego subsydiarnie bądź w ogóle nie zobowiązanych, w sytuacji gdy, zobowiązany w bliższej kolejności powód- pozwany wzajemny jest w stanie uczynić zadość temu obowiązkowi, przepisu art. 135 § 1 kro poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że przez pojęcie „możliwości zarobkowe zobowiązanego” rozumie się realnie otrzymywane przez niego dochody a nie status materialny zobowiązanego, możliwy do osiągnięcia przez zobowiązanego przy dołożeniu przez niego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy, umiejętności oraz zasobów majątkowych, przepisu art. 138 kro poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że w przedmiotowej sprawie doszło do zmiany stosunków, dających podstawę obniżenia obowiązku alimentacyjnego powoda- pozwanego wzajemnego, w sytuacji gdy w przedmiotowej sprawie nie doszło ani do zmniejszenia możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, a wręcz zmiana stosunków dawała podstawy do podwyższenia obowiązku alimentacyjnego bowiem nastąpiło zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego- powoda wzajemnego;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, tj. przepisu art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego polegającej na: przyjęciu, że po stronie pozwanego- powoda wzajemnego nie doszło do zwiększenia jego usprawiedliwionych potrzeb, w sytuacji gdy strona powodowa przedstawiła dokumenty, potwierdzające wysokość ponoszonych wydatków związanych z kosztami utrzymania, a dodatkowo okoliczności te zostały potwierdzone przez przedstawicielkę ustawową uprawnionego w trakcie przesłuchania, przyjęciu, że powód- pozwany wzajemny sprawuje opiekę nad swoją matką, przez co nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia, w sytuacji gdy, twierdzenie to nie zostało poparte żadnym innym dowodem, poza twierdzeniem samego powoda- pozwanego wzajemnego, a co więcej w toku postępowania zostało wykazane, że większość czasu powód- pozwany wzajemny spędza w pracy.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa o obniżenie alimentów i podwyższenie alimentów do kwoty 1.600 zł miesięcznie płatnych z góry do 10 - dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka - A. P., nadto zasądzenie od powoda - pozwanego wzajemnego na rzecz pozwanego - powoda wzajemnego kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 17 listopada 2014 roku pełnomocnik przedstawicielki ustawowej pozwanego i powoda wzajemnego poparł apelację oraz wniósł o zasądzenie powoda - pozwanego wzajemnego na rzecz pozwanego - powoda

wzajemnego kosztów postępowania za obie instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego i powoda wzajemnego jest częściowo uzasadniona w zakresie, w jakim skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia.

W myśl art. 133 § 1 k.r. i o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Ponadto zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z kolei zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r. i o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Stosownie do art. 138 k.r. i o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko prezentowane w apelacji pozwanego i powoda wzajemnego, iż w niniejszej sprawie nie nastąpiła taka zmiana stosunków po stronie P. P., która uzasadniałaby obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz małoletniego syna M. P..

Zasadnie podnosi apelujący, iż w niniejszej sprawie doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci art. 135 § 1 k.r.o. polegające na przyjęciu, iż możliwości zarobkowe zobowiązanego są jednoznaczne z realnie osiąganym przez niego dochodem. Zarówno orzecznictwo Sądu Najwyższego, jak i doktryna, nie pozostawiają wątpliwości co do definicji możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają bowiem zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody [Uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. III CZP 91/86, OSNCP 1988 nr 4, poz. 42, MoP 1988 nr 6, poz. 60, L.]. Podobnie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 1975 r. w sprawie sygn. akt III CRN 48/75, zgodnie z którym zasadne i zgodne z treścią przepisu art. 135 kro - jest oparcie się na możliwościach zarobkowych zobowiązanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie. W przedmiotowej sprawie w dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego powód i pozwany wzajemny osiągał dochód w wysokości 2.000 zł miesięcznie. W chwili obecnej P. P. jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku doradca do spraw części zamiennych i serwisu w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu i osiąga wynagrodzenie w wysokości 1.619,89 zł brutto miesięcznie, tj. ok. 1.200 zł netto. Jednakże możliwości zarobkowe powoda i pozwanego wzajemnego nie wyczerpują się jedynie kwotą aktualnie uzyskiwanych dochodów. Należy podkreślić, iż pozwany jest z wykształcenia elektrykiem, zdobył doświadczenie zawodowe jako elektromechanik, ponadto pracował jako zawodowy kierowca. Nadto P. P. jest osobą zdrową i w sile wieku, co w żadnym zakresie nie usprawiedliwia zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy. Gdyby powód i pozwany wzajemny wykorzystywał w pełni swoje możliwości zarobkowe, to z łatwością osiągnąłby dochód na poziomie zbliżonym co w dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego, tj. około 2.000 zł netto w skali miesiąca. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, iż powód i pozwany wzajemny nie ma innych osób na utrzymaniu poza małoletnim synem M. P..

Wprawdzie w treści uzasadnienia Sąd I instancji zaznaczył, iż świadomość, że dziecko P. P. przy zaspokojeniu swoich usprawiedliwionych potrzeb korzysta ze wsparcia dziadków macierzystych oraz partnera matki, czyli osób zobowiązanych do alimentacji w dalszej kolejności oraz w ogóle nieobciążonych tym obowiązkiem, winna motywować powoda i pozwanego wzajemnego do jak najszybszego podjęcia starań o poprawienie swojej sytuacji zarobkowej, jednakże rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego obniżające alimenty na rzecz dziecka faktycznie usankcjonowało aktualny

stan rzeczy i utwierdziło powoda i pozwanego wzajemnego w nieczynieniu jakichkolwiek starań w zakresie zmiany swojej oficjalnej sytuacji zarobkowej, a także utwierdziło go w przekonaniu, że istotna jest wysokość faktycznie otrzymywanych przez niego dochodów, nie zaś jego możliwości zarobkowe.

Negatywnie należy ocenić postawę P. P., który w toku postępowania próbował początkowo wykazać, iż jest on osobą bezrobotną, nieosiągającą dochodów, jednak ze sprawozdania detektywa, którego wynajęła przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego i powoda wzajemnego, wynika, iż tylko w okresie od kwietnia do maja 2013 roku, w trakcie obserwacji detektywistycznej, P. P. podejmował prace bez zarejestrowania. Powód i pozwany wzajemny czynił zatem starania w celu ukrycia osiąganych przez siebie dochodów, co zasługuje na dezaprobatę Sądu Okręgowego, gdyż Kodeks rodzinny i opiekuńczy statuuje zarówno prawa, jak i obowiązki rodziców względem ich małoletnich dzieci.

Powyższe rozważania dały podstawy do zmiany wyroku Sądu I instancji i oddalenia powództwa o obniżenie alimentów.

Sąd Okręgowy oddalił apelację w pozostałym zakresie uznając, iż od czasu ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego nie doszło do takiej zamiany stosunków, która pozwalałaby na podwyższenie należnych alimentów w trybie art. 138 k.r.o. Sąd II instancji uznał, że przedstawicielka ustawowa pozwanego i powoda wzajemnego nie wykazała, że nastąpił wzrost potrzeb małoletniego M. P. w stosunku do poprzedniego orzeczenia. Koszty utrzymania oszacowane przez przedstawicielkę ustawową określone na poziomie 2.300 zł, są podobne do kosztów utrzymania małoletniego we wcześniejszym okresie czasu. Należy podkreślić, iż zmiana potrzeb dziecka nastąpiła w zakresie jakościowym, która to zmiana jakościowa pochłonęła pojawiające się zmiany ilościowe.

Mając na uwadze powyższe, przy niezmienionej sytuacji zobowiązanego do alimentacji, Sąd Okręgowy uznał, iż nie ma podstaw do zmiany rozstrzygnięcia w zakresie powództwa o podwyższenie alimentów.

Odnosząc się do sytuacji przedstawicielki ustawowej pozwanego i powoda wzajemnego warto zauważyć, iż w okresie wcześniejszym matka dziecka ponosiła większy wysiłek w zakresie osobistych starań o jego wychowanie, zaś w chwili obecnej, wobec naturalnego rozwoju małoletniego, osobiste starania A. P. względem małoletniego M. P. ulegają pewnemu pomniejszeniu. Wobec tego nie sposób pominąć okoliczności, iż przedstawicielka ustawowa w dalszym ciągu jest zatrudniona w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu. Gdyby A. P. wykorzystywała w pełni własne możliwości zarobkowe, to można przyjąć, iż mogłaby osiągać dochód w wysokości podwojonego osiąganego aktualnie dochodu.

W świetle powyższych rozważań, Sąd II instancji uznał, że zasadne było częściowe uwzględnienie apelacji pozwanego i powoda wzajemnego.

Sąd II instancji uznał nadto za zasadny wniosek apelującego o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego przed Sądem I instancji, które w oparciu o § 6 ust 4 w zw. z § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348 ze zm.) wyniosło 1.200 zł.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I i III w ten sposób, iż oddalił powództwo o obniżenie alimentów i zasądził od P. P. na rzecz A. P. kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. W pozostałym zakresie apelacja została oddalona zgodnie z art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i w związku z tym, w oparciu o § 6 ust 4 w zw. z § 7 ust. 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348 ze zm.) Sąd Okręgowy zasądził od P. P. na rzecz A. P. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym.